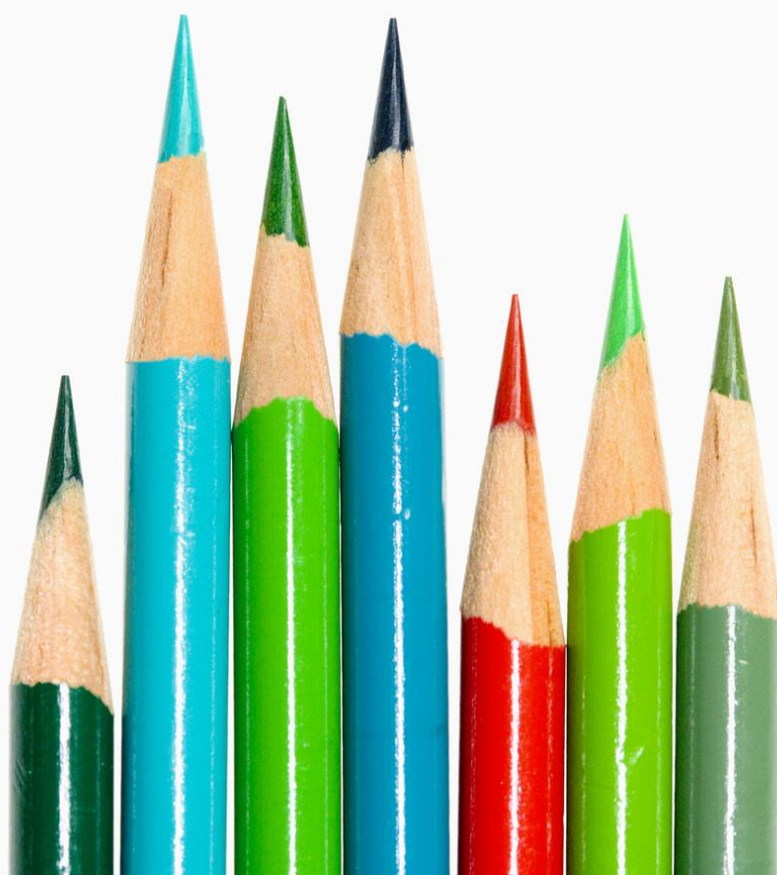

Tervezet a nyereségadó elszámolásának módosítására IFRS Hírlevél

2009 június
Számviteli tanácsadás

A Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) 2009. március 31-én kiadott, a *nyereségadóról* szóló ED/2009/2. sz. nyilvános tervezete a jelenlegi IAS 12 *Nyereségadók* standardnak és a kapcsolódó értelmezéseknek egy Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standarddal (IFRS) történő helyettesítésére tesz javaslatot. A javaslatok értelmében a nyereségadóknak az "átmeneti különbözetek" megközelítés szerinti kezelése megmaradna. Ugyanakkor a nyilvános tervezet javasolja a halasztott adók megjelenítésére vonatkozó szabályok alóli számos kivétel megszüntetését, az IAS 12 standard egyéb területeinek pontos, valamint az IFRS-ek és az Egyesült Államokban általánosan elfogadott számviteli elvek (US GAAP) erre vonatkozó területei közötti bizonyos (de nem minden) különbség csökkentését is. A nyilvános tervezettel kapcsolatos észrevételeket 2009. július 31-ig várják.

Jelentősebb változások

A nyilvános tervezet fontosabb pontjait a hírlevélhez csatolt mellékletben ismertetjük. Az IAS 12-es standard előírásaihoz képest javasolt legfontosabb módosítások az alábbiak:

- módosított számítási módszerek a halasztott adók esetében;
- az eszközök és kötelezettségek, valamint számos befektetés kezdeti elszámolására vonatkozó szabályok alóli kivételek megszüntetése;
- az adóknak a pénzügyi kimutatások különböző részeiben történő megjelenítésével kapcsolatos változások; valamint
- új értékelési és közzétételi előírások "bizonytalan adózási helyzetek" esetére.

Módosított számítási módszerek

A nyilvános tervezet alapján a halasztott adók kiszámítása az alábbi lépések szerint történne.

1. Azon eszközök és kötelezettségek azonosítása, amelyek várhatóan kihatással lesznek az adóköteles nyereségre, ha azok realizálása, illetve rendezése a könyv szerinti értékükön történik. Az adóköteles nyereségre gyakorolt potenciális hatás becslésekor figyelembe kell venni az érvényesítés, illetve rendezés várható módját.
2. A tárgyidőszak végén az összes ilyen eszköz és kötelezettség adóalapjának, valamint minden olyan egyéb tétel adóalapjának meghatározása, amelynek van adóalapja. Az adóalap megállapítása az eszközök és a kötelezettségek könyv szerinti értéken történő értékesítéséből, illetve rendezéséből eredő adókövetkezmények alapján történik a tárgyidőszak végén.
3. Az esetleges átmeneti különbözetek (a könyv szerinti érték és az adóalap különbsége), fel nem használt negatív adóalapok, illetve fel nem használt adójóváírások kiszámítása.
4. Az átmeneti különbözetekből, fel nem használt negatív adóalapokból, illetve fel nem használt adójóváírásokból eredő halasztott adó eszközök és halasztott adó kötelezettségek elszámolása.
5. A halasztott adó eszközök és halasztott adó kötelezettségek értékelése a tárgyidőszak végéig lényegileg törvénybe foglalt (enacted), valamint a halasztott adó kötelezettségek rendezésekor, illetve a halasztott adó eszközök realizálásakor várhatóan érvényben lévő adókulcsok és adójogszabályok alapján. A fel nem használt negatív adóalapokból, illetve fel nem használt adójóváírásokból eredő halasztott adó eszközök is megjelenítésre kerülnek a bruttó értékük (a szükség szerint megfelelő értékelési tartalékkal) és a vonatkozó adókulcs alapján.

A tervezetben szereplő módszertan jellemzői közül az alábbiak érdemelnek említést.

Az 1. lépés újdonság. Az elmélet szerint csak olyan eszközök és kötelezettségek tekintetében kell elszámolni halasztott adót, amelyek esetében a könyv szerinti érték realizálása, illetve rendezése a gazdálkodó várakozásai szerint az adóköteles eredményre (valamint minden egyéb tételre, amelynek adóalapja van - lásd lejjebb) hatással lesz. A nyilvános tervezet felsorolja azokat az eshetőségeket, amikor nincs hatással az adóköteles eredményre, ha a gazdálkodó realizálja egy eszköz könyv szerinti értékét, illetve rendezi egy kötelezettség könyv szerinti értékét. Ezek az esetek az alábbiak:

- a) a könyv szerinti érték realizálásakor, illetve rendezésekor nem jelentkezik adóköteles nyereség, illetve semmilyen, az adóköteles nyereségből levonható összeg; vagy
- b) a jelentkező adóköteles nyereség és az adóköteles nyereségből levonható összegek egyenlők, így az eredő hatás nulla lesz; vagy
- c) az adóköteles nyereséget, illetve a levonható összegeket nulla százalékos adó terheli. (Ebben az esetben, noha a könyv szerinti érték realizálása, illetve rendezése hatással lehet az adóköteles nyereségre, a gyakorlatban ugyanaz történik, mint az (a) pontban leírtaknál.)

Ha a realizálás várhatóan nem jár jövőbeni adókövetkezéssel, akkor a szóban forgó tétel esetében nem kell halasztott adót számítani (vagyis a kalkuláció további lépéseitől el lehet tekinteni).

A tervezet az IAS 12-höz képest máshogy értelmezi az adóalap fogalmát.

Eszerint az adóalap "az adott eszköz, kötelezettség, vagy egyéb tétel értékelése a lényegileg törvénybe foglalt jogszabályok értelmében". Bár az új definíció szövegezése nem sokban különbözik attól a meghatározástól, amely az IAS 12 standardban szerepel ("az adott eszközhöz vagy kötelezettséghez adózási szempontból hozzárendelt összeg"), mégis egy alapvető eltérés jelenik meg a nyilvános tervezetben szereplő részletesebb iránymutatásban, melynek értelmében az eszközök adóalapjának meghatározása során azzal a feltételezéssel kellene élni, hogy az eszközök realizálása értékesítés útján történik, a kötelezettségek adóalapjának kiszámítása során pedig azt kellene feltételezni, hogy a kötelezettségek rendezése a tárgyidőszak végén nyilvántartott könyv szerinti értékükön történik.

Az IAS 12 standardhoz hasonlóan a tervezetben is szerepel, hogy olyan tételeknek is lesz adóalapjuk, amelyek nem eszközként vagy kötelezettségként kerülnek elszámolásra (például a számviteli szempontból a felmerülés időszakában ráfordításként elszámolt kutatási, fejlesztési költségek, amelyek utólag levonhatók az adóból).

Minden halasztott adóeszközt meg kellene jeleníteni, viszont - adott esetben - az értékelési tartalék levonásra kerülné belőlük; az eredmény így egy olyan összeg lenne, amely nagyobb valószínűséggel realizálható, mint nem. Ez ellentétben áll az IAS 12 standardban alkalmazott jelenlegi megközelítéssel, melynek értelmében egy halasztott adóeszköz csak akkor számolható el, ha annak realizálása "valószínű". Ez a változás várhatóan nem lesz hatással a pénzügyi helyzet kimutatásában (mérlegben) közzétett nettó összegekre.

A tervezet a halasztott adó eszközök és halasztott adó kötelezettségek értékelésével kapcsolatban számos változtatást tartalmaz, köztük az alábbiakat:

- az alkalmazott adókulcsnak összhangban kell lennie az adóalappal - eszközök esetében azonban az adókulcs nem feltétlenül fog megegyezni az eszköz értékesítésekor fizetendő adóval. Mint azt a fentiekben láttuk, egy eszköz adóalapja az eszköz értékesítésekor igénybe vehető levonások alapján lenne megállapítható. Ha ezek a levonások csak az értékesítéskor vehetők igénybe, akkor a halasztott adó eszközt, illetve halasztott adó kötelezettséget az értékesítés esetében érvényes adókulcs alkalmazásával kellene kiszámítani. Ha azonban ugyanazok a levonások vehetők igénybe, akár használat, akár értékesítés útján történik eszköz realizálása, és a gazdálkodó várhatóan

használat útján fogja realizálni az eszközt, akkor a halasztott adó eszköz, illetve halasztott adó kötelezettség kiszámítása a használat útján történő realizálásra érvényes adókulcs alkalmazásával történne; valamint

- a halasztott adó eszközök, illetve halasztott adó kötelezettségek kiszámításakor figyelembe kellene venni a gazdálkodónak a jövőbeni nyereségfelosztásra (osztalékra) vonatkozó várakozásainak adókövetkezményeit. Ez ellentétben áll az IAS 12 standardban alkalmazott állásfoglalással, mely a fel nem osztott nyereségre vonatkozó adókulcs alkalmazását írja elő mindaddig, amíg a nyereségfelosztással kapcsolatos kötelezettség elszámolásra nem kerül.

A kezdeti elszámolásra vonatkozó szabályok alóli kivételek megszüntetése

A nyilvános tervezet az IAS 12 standard által lehetővé tett, a kezdeti megjelenítésre vonatkozó szabályok alóli kivételek megszüntetését tervezi. A jelenleg hatályos kivételek tiltják egy eszköz vagy kötelezettség kezdeti elszámolásakor felmerülő átmeneti különbözetekhez kapcsolódó halasztott adó kötelezettségek, illetve halasztott adó eszközök elszámolását, kivéve, ha olyan üzleti kombinációról van szó, amely során az eszköz vagy kötelezettség a megjelenítés időpontjában nem érinti sem a számviteli eredményt, sem az adóköteles eredményt. Az IASB kidolgozott egy olyan megközelítést, melynek alkalmazásával az eszközök, illetve kötelezettségek megjelenítése a kapcsolódó adókövetkezményektől elkülönülten történne. Azokban az esetekben, amikor egy eszköz, illetve kötelezettség kezdeti megjelenítésekor átmeneti különbözet keletkezik, a megközelítés értelmében a gazdálkodónak két részre kellene bontania az eszközt, illetve kötelezettséget:

- az eszköz, illetve kötelezettség valós értéke a gazdálkodóra vonatkozó specifikus adóhatások nélkül - az eszköz vagy kötelezettség olyan mértékű adóalapja, vagyis amely a többi piaci szereplő számára az adott eszközre vagy kötelezettségre vonatkozó tranzakció során elérhető (nem üzleti kombináció keretében); valamint
- gazdálkodó specifikus adóhatások - a többi piaci szereplő számára elérhető adóalap, valamint a gazdálkodó adóalapja közötti eltérésből származó adózási előnyök vagy hátrányok. Az eszköz vagy kötelezettség kezdeti könyv szerinti értéke, valamint a gazdálkodó adóalapja között megjelenő átmeneti különbözetre halasztott adót kellene elszámolni, még abban az esetben is, ha az eszköz vagy kötelezettség kezdeti elszámolása üzleti kombináción kívül történt anélkül, hogy a számviteli eredményre, illetve az adóköteles eredményre hatással lenne.

Abban az esetben, ha a kifizetett összeg, valamint az eszköz vagy kötelezettség és az elszámolt halasztott adók összesített értéke között eltérés mutatkozik, akkor ezt a különbséget a halasztott adó eszköz, illetve a halasztott adó kötelezettség csökkentéseként vagy növeléseként kellene megjeleníteni. A tartalék a pénzügyi helyzet kimutatásban (mérlegben) a halasztott adók között kerülne bemutatásra, és a kapcsolódó halasztott adó eszköz, illetve halasztott adó kötelezettség változásával arányosan csökkenne. A fenti átdolgozott megközelítés alkalmazásának szemléltetésére az IASB munkatársai összeállítottak néhány példát, amelyeket a nyilvános tervezethez csatolt végrehajtási útmutató tartalmaz.

Az adók elszámolása a pénzügyi kimutatások különböző részeiben

A halasztott adók kezdeti elszámolása terén a Nyilvános tervezet követi az IAS 12 előírásait: a gazdálkodó az átfogó eredményének (azaz folytatódó tevékenységek, megszüntetett tevékenységek vagy egyéb átfogó eredmény) vagy saját tőkének ugyanabban a komponensében számolja el az ügyletek adókövetkezményeit, mint ahol magukat a tranzakciókat elszámolja.

Az adóegyenleg utólagos változásai tekintetében (kivéve a halasztott adó eszközökre képzett értékvesztéseket, amelyekre eltérő elvek vonatkoznak) a Nyilvános tervezet új megközelítést javasol, amely alapján az összes utólagos változás az egyenlegekben (beleértve az adójogszabályok és szabályozások

módosításaiból eredő változásokat (SIC 25: *Nyereségadók – A gazdálkodónak vagy tulajdonosainak adózási státuszában bekövetkező változások*) az eredmény-kimutatásban kerül megjelenítésre a folytatódó tevékenységek részeként.

Ha a kezdeti és utólagos elszámolás során a pénzügyi kimutatások különböző elemeihez rendelt egyenkénti adóráfordítások összege nem egyezik a teljes adóráfordítás összegével, a Nyilvános tervezet iránymutatást nyújt arra nézve, hogy a különbséget hogyan alakítható az átfogó eredmény egyes elemei között.

Bizonytalan adózási helyzetek

Gyakran adódnak bizonytalanságok egyes tételek adójogi megítélésében, illetve annak kérdésében, hogy az adójogi kezelés vajon megerősítést nyer-e az adóhatósági ellenőrzés során. Ezeket a kérdéseket nevezzük 'bizonytalan adózási helyzetnek'. Az IAS 12 nem ad konkrét iránymutatást a bizonytalan adózási helyzetek kezelésével kapcsolatban, és különböző gyakorlatok alakultak ki.

A Nyilvános tervezet javaslata szerint a halasztott adó eszközök és halasztott adó kötelezettségek értékelését egy minden lehetséges kimenetelt tartalmazó valószínűséggel súlyozott átlag segítségével kellene végezni arra a feltételezésre alapozva, hogy az adóhatóság a benyújtott adatokat megvizsgálja és teljes körű tudomással bír minden releváns információ tekintetében. Ezt a megközelítést szemlélteti a következő példa.

A bizonytalan adózási helyzetek értékelése mechanikus, de rendkívül szubjektív folyamat. Annak ellenére, hogy a Nyilvános tervezet jelzi, hogy az IASB nem várja el, hogy a gazdálkodók további információt gyűjtsenek a bizonytalan adózási helyzet értékelése érdekében, a gyakorlatban vannak olyan gazdálkodók, akiknek meg kell ezt tenniük, ha a lehetséges eredményeket tartalmazó valószínűségek korábban nem kerültek meghatározásra. Néhány jogrendszerben nagyon nehéz dolognak bizonyulhat az egyes bizonytalan adózási helyzetek esetében az összes lehetséges kimenetel illetve az egyes előfordulási valószínűségének meghatározása, amelyhez adótanácsadó segítségére lehet szükség.

Példa – bizonytalan adózási helyzetek

Egy gazdálkodó 100.000 CU ráfordítás után a 20X1. évi adóbevallásában adólevonást kíván érvényesíteni (az érintett összeg 30.000 CU 30%-os adókulccsal). Az adótanácsadókkal való megbeszélés során a gazdálkodó a következő becsléseket adja a levonás engedélyezett összegét, illetve az egyes lehetőségek előfordulásának valószínűségét illetően. Az eredmények és azok valószínűsége azon a feltételezésen nyugszik, hogy az adóhatósági ellenőrzés tárgya a bizonytalan adózási helyzet, és hogy a gazdálkodó az adóhatósággal további adóösszeg fizetésében állapodik meg (hiszen a teljes 100.000 CU összeget visszaigényelte a bevallásában).

Végül jóváhagyott visszaigényelhető összeg (CU)	Valószínűség	Valószínűséggel súlyozott visszaigényelhető összeg (CU)
30 000	30%	9 000
25 000	25%	6 250
20 000	20%	4 000
15 000	15%	2 250
10 000	10%	1 000
	Összesen:	22 500

A fenti valószínűségi elemzés alapján a gazdálkodó arra a következtetésre jut, hogy a várható adólevonás 22.500 CU.

Melléklet

ED/2009/2 a nyereségadóról – főbb jellemzők

Téma	Összefoglalás
Számítási módszer (megváltozott)	Halasztott adó elszámolást csak akkor végeznek, ha az eszközök realizálása és a kötelezettségek rendezése várhatóan hatással lesz az adóköteles eredményre. Egy eszköz/kötelezettség 'adóalapját' azokra az adókövetkezményekre való tekintettel állapítják meg, amelyek akkor következnek be, ha az eszközt értékesítik vagy a kötelezettséget teljesítik a tárgyidőszak végéig.
Bizonytalan adózási helyzetek (új)	Iránymutatást ad arra, hogy az esetleges bizonytalan helyzeteket hogyan kell figyelembe venni a nyereségadó meghatározásánál. A 'bizonytalan adózási helyzetek' értékelésére a minden lehetséges kimenetelt tartalmazó valószínűséggel súlyozott átlagot kell alkalmazni.
Befektetett pénzügyi eszközök (megváltozott)	A leányvállalatokba, társult vállalkozásokba, vagy közös vállalkozásokba való befektetésekhez kapcsolódó átmeneti különbségek megjelenítésére vonatkozó szabályok alóli kivételek megszüntetése, kivéve az olyan külföldi leányvállalatokba vagy külföldi közös vállalkozásokba való befektetéseket, amelyek azok lényegüket tekintve tartósnak minősülnek.
Adófelosztás (megváltozott)	A visszafejtő módszer ('backwards tracing') helyettesítése egy mechanikusabb módszerrel, amely esetenként arányos felosztást tesz lehetővé. A halasztott adó saját tőke terhére vagy javára való elszámolása általában csak a saját tőke kezdeti megjelenítésére korlátozódik. (A Nyilvános tervezet bemutat a jelenlegi 'backwards tracing' módszerre alapozott alternatív nézetet is, ám ezt az IASB nem támogatja.)
Adókonszolidáció (magyarázat)	A konszolidált adóbevallást benyújtó, cégcsoporthoz tartozó gazdálkodókra vonatkozó új allokációs és megjelenítési követelmények az érintett cégek nem konszolidált pénzügyi kimutatásaiban.
Halasztott adó eszközök (megváltozott)	A halasztott adó eszközök és a kapcsolódó értékelési tartalék (értékvesztés) bruttó alapon való elszámolása, oly módon, hogy a nettó nyilvántartási érték a legnagyobb olyan érték legyen, amely nagyobb valószínűséggel realizálható az adóköteles nyereséggel szemben, mint nem.
Eszközök és források kezdeti elszámolása (megváltozott)	Az elszámolásra vonatkozó szabályok alóli kivételek eltörlése a 'split-accounting' módszer bevezetésével, amely egy eszköz/kötelezettség, illetve cég specifikus adózási előny/hátrány elkülönített elszámolását jelenti. Bizonyos esetekben ennek hatása hasonló lehet a kezdeti elszámolás alóli mentességhez.
Változások az adójogi helyzetben (magyarázat)	A Nyilvános tervezet a SIC-25 követelményeit beépítené a javasolt IFRS-be, és kifejti, hogy az adójogi helyzet változása csak az illetékes adóhatóság általi jóváhagyás dátumával, illetve - ha jóváhagyás nem szükséges - a benyújtás dátumával kerül elszámolásra.
Besorolás (megváltozott)	A halasztott adóegyenlegek rövid (vagy hosszú) lejáratú eszközökként/kötelezettségekként kerülnek besorolásra, ami a szimmetrikus kezelését jelent annak a tételnek, amely alapján a halasztott adó felmerül, illetve a halasztott adó egyenlege között.

Osztalékfizetésnél érintett adókulcsok (megváltozott)	Annak az előírásnak az eltörlése, mely szerint az adóeszközök és kötelezettségek értékelésekor a fel nem osztott nyereségre vonatkozó kulcsot kell alkalmazni - elmozdulás az elvárt kulcs módszer felé (expected rate approach). A megfelelő kulcs meghatározásához (felosztás illetve fel nem osztás esetén), a gazdálkodóknak a múltbeli tapasztalatot is figyelembe kell venniük, valamint az arra irányuló szándékot illetve képességet, hogy nyereségfelosztás történjen abban az időszakban, amelyben a halasztott eszköz vagy kötelezettség várhatóan realizálódik vagy rendeződik.
Lényegileg törvénybe foglalás (magyarázat)	A 'lényegi törvénybe foglalás' fogalmát oly módon pontosították, hogy olyan helyzetekre utaljon, ahol a jóváhagyási folyamat jövőbeli lépései a tapasztalat szerint nem befolyásolják az eredményt, és nem valószínű, hogy ezúttal befolyásolnák.
Adójóváírás (magyarázat)	Új definíciót javasolnak a 'befektetéssel kapcsolatos adókedvezmény' illetve az 'adójóváírás' esetén. A Nyilvános tervezet azonban fenn kívánja tartani a 'befektetéssel kapcsolatos adójóváírás' kivételeinek körét, és nem nyújt további iránymutatást ezek megjelenítésére nézve.
Új közzétételek (megváltozott)	Az új közzétételekre vonatkozó előírások többek között: • a bizonytalanságok ismertetése és azok, illetve időpontjuk becslésének lehetséges pénzügyi hatása (bizonytalan adózási helyzetek); • egy esetleges adóhatósági vizsgálat megállapításainak hatása a tényleges és halasztott adókra; • az egyes átmeneti különbözet típusok, fel nem használt adóvesztés és fel nem használt adójóváírás mozgástáblája; • az adóalapok illetve az eszközök és kötelezettségek elszámolt összege közötti eltérések a 'pass-through' cégeknél (ahol a nyereség a tulajdonosnál adózik); • a különböző adókulcsokat alkalmazó jogrendek közötti tranzakciók részletei; • adókonzolidált csoportok részletezése beleértve a tárgyidőszaki/halasztott ráfordításokat és a csoport más tagjaival szemben fennálló kötelezettségeket/követeléseket, illetve a megosztás alapját (nem konszolidált pénzügyi kimutatások között); valamint • kamatok és bírságok, valamint a külföldi adóeszközök és kötelezettségek árfolyam-különbözete esetén alkalmazandó számviteli politika.
Az IAS 12-ből fenntartott számviteli kezelés	Az IAS 12-ből átvett előírások többek között: • a folyó (tárgyidőszaki) adó kiszámítása; • üzleti kombinációk, részvényalapú kifizetések és külföldi deviza miatti átszámítások kapcsán felmerülő halasztott adók kezelése; • halasztott adók diszkontálásának tiltása; • beszámítási, nettósítási követelmények; valamint • egyéb közzétételek.
Egyéb standardok kiegészítései	Az IAS 32 úgy módosul, hogy megszűnik a saját tőke tranzakciók nyereségadóóra vonatkozó utalás. Az IAS 34 módosítása szerint az értékelési tartalékot az új nyereségadóóra vonatkozó standard tükrében kell meghatározni a teljes időszakra való elosztás helyett. Az IFRS 1 úgy módosul, hogy további kedvezményeket nyújt az első alkalmazás során.
Átmeneti követelmények	Az áttekintett előírásokat jellemzően előremenőleges módon kell alkalmazni az első új IFRS-szel érintett éves beszámolási időszak elejétől. Ennek megfelelően, az összehasonlító információt nem kell újramegállapítani.

A jelen dokumentum és a benne foglalt valamennyi információ a Deloitte Könyvvizsgáló és Tanácsadó Kft.-től (Deloitte Kft.) származik és célja, hogy bizonyos témakör(ök)ben általános információkkal szolgáljon, de nem tárgyalja az adott témakör(öke)t annak teljességében. A jelen dokumentumban megadott információk nem minősülnek számviteli, adóügyi, jogi, befektetési, tanácsadási illetve egyéb szakmai szolgáltatásnak. A jelen dokumentumban szereplő információ nem képezheti az ügyfeleink üzleti döntéseinek kizárólagos alapját. Az ügyfeleinket kérjük, hogy pénzügyeiket vagy üzletvitelüket befolyásoló bármely döntésük meghozatala vagy ilyen lépés megtétele előtt kérjék ki képzett szakmai tanácsadóink véleményét. A jelen dokumentum és a benne foglalt információk a jelen helyzetet tükrözik, de nem szolgálnak a Deloitte Kft. által tett jognyilatkozatként és társaságunk nem vállal felelősséget sem a jelen dokumentummal sem a benne foglalt információkkal, illetőleg semminemű teljesítési vagy minőségi megfeleléssel kapcsolatban. A Deloitte Kft. elhárítja felelősségét a szolgáltatásai piacképességére, vagy adott célra való alkalmassága, jogtisztasága, versenyképessége, biztonsága és pontossága vonatkozásában. Ügyfelünk a jelen dokumentumot és a benne foglalt információkat a saját felelősségére használja, és teljes mértékben felelősséget vállal a jelen dokumentum és a benne foglalt információk használatából eredő következményekért, esetleges veszteségekért. A jelen dokumentum vagy a benne foglalt információk felhasználásával kapcsolatos bármilyen közvetlen, közvetett, következményes, járulékos, büntető, illetve bármilyen egyéb kárért – akár szerződéses, jogszabály szerinti vagy szerződésen kívüli károkozás (pl. gondatlanság) következménye – a Deloitte Kft. nem vonható felelősségre. Ha a fenti rendelkezések bármelyike bármilyen okból nem érvényesíthető, a többi rendelkezés továbbra is hatályban marad és alkalmazandó.

A Deloitte név a Deloitte Touche Tohmatsu svájci "Verein" és tagvállalatainak hálózatára utal, melyek mindegyike önálló, egymástól elkülönülő jogi személy. A Deloitte Touche Tohmatsu és tagvállalatai jogi struktúrájának részletes bemutatását a következő link alatt találja: www.deloitte.com/about. A Deloitte Magyarország jogi struktúrájának részletes bemutatását a következő link alatt találja: www.deloitte.com/hu/magunkrol.

Deloitte Könyvvizsgáló és Tanácsadó Kft.
Dózsa György út 84/C
1068 Budapest
Tel: (1) 428 68 00
Fax: (1) 428 68 01

Member of Deloitte Touche Tohmatsu

© 2009 Deloitte Touche Tohmatsu
Minden jog fenntartva.